

TOMÁŠICKÁR

ČÍSLO 122

Skolský spravodaj Gymnázia Laca Novomeského v Bratislave

30.ROČNÍK

Časopis ocenený 3. miestom v celoslovenskej súťaži Štúrovo pero, cenou televízie Markíza a prémiou Personálneho úradu OS SR

Mikulášske horčičkované

GLN je super, vraveli.
 Zistili sme, že to pravda nie je.
 Je ešte lepšie, než sme čakali,
 keď však príde na písomku - zle je.
 Nie je ti ale všetko jedno,
 keď ráno utekáš na 202-ku.
 Po písomke je tvojmu zlatému srdcu biedno
 a radšej sa len modlíš za štvorku.
 Ale nie je to až také ťažké,
 keď ocitneš sa v tomášičkárskom náručí.
 Že stojí to zato, vidíš, až keď
 ti naše GLN výšku zaručí.
 - Laura Vircsíková, Mathias Mertin

„Slová odlietajú, napísané ostávajú.“

Milí spolužiaci,

škola je miesto, na ktorom strávime väčšinu, ak nie všetko naše detstvo a dospelosť. Ešte ako malí prváčikovia sa do školy veľmi tešíme, hlásime sa a snažíme sa v škole vyniknúť. Toto nadšenie sa však po rokoch vytráca a my sa veľaokrát vlečieme do školy ako mátohy po ukradnutom spánku. Pomaly v škole prežívame a hromžíme na všetko naokolo. Nič sa nám nepáči, a keď začujeme niečo ako dobrovoľná aktivita, vezmeme nohy na plecia, mobil do ruky a ako opice utekáme až za hranice iného sveta. Väčšine sa stále len niečo nepáči, keby mali čo i len prstom pohnúť, aby niečo zmenili, je to pre nich „mission impossible“. Každému sa totiž ľahko kritizuje a ohovára, no ako sa hovorí „skutek utek.“ Ďakujem preto ľuďom, ktorí sa podieľajú na tvorbe tohto časopisu, a tak aj malými krôčikmi prispievajú k tvorbe lepšieho prostredia na škole. Dúfam, že každým číslom nás bude viac, a zároveň všetkým odkazujem: „Nesed' ako Marián, pod' dať pomocnú ruku!“

Tami Schmidtová
šéfredaktorka

Obsah:

4-5 SPRÁVY

6-7 STRETLI SME SA S DRŽITEĽOM CENY E.E.KISCHA, NAD ŠÁLKOU KÁVY

8-9 POMÁHAME POTRAVINAMI

10-11 REMESELNÝ DVOR, STUŽKOVÁ 4.A

12-13 DNI ŽUPNÝCH ŠKÔL

14-15 MÓDNA NÁVRHÁRKA

16-17 AKADEMIA K 89, ŠPORT

18-19 MYSLÍME EKOLOGICKY, UMELECKÝM PEROM

20-21 NEMECKÉ STRÁNKY

22-23 ANGLICKÉ STRÁNKY

24 POVEDALI

„Len učitelia, ktorí učia s láskou, vedia deti nadchnúť.“

Hokej

Jedno z mnohých podujatí, ktoré nám naša škola tento polrok dopriala, bol hokejový zápas medzi HC Slovan a HC 07 Detva. Bonusom pre Tomášičkárov boli lístky zadarmo. Diváci sa mali na čo pozerieť, keďže Slovan vyhral až astronomicky 11-0.

GLN Merch

Tento polrok sme sa rovnako dočkali prvého vlastného merchu v podobe bünd s nápisom GLN. Konečne budeme našu školu môcť reprezentovať aj nosením cool oblečenia.

Imatrikulácie

Každoročné víťanie prvákov na našej škole je už tradíciou a inak tomu nebolo ani tento rok. 22.11. sa našou aulou ozýval smiech a burácajúca zábava, ktorou sa utužili kolektívy prváčkových tried a poriadne otestovali ich predpoklady na ďalšie štúdium na GLN.

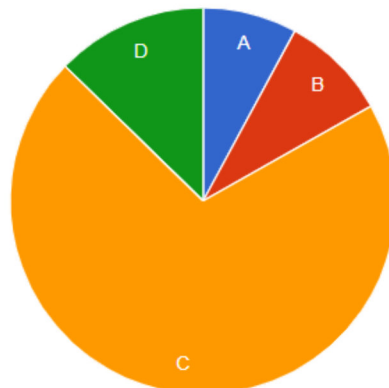
Voľba predsedu žiackej študentskej rady

V októbri sa na našej škole odohrávali dôležité voľby. Volil sa predseda žiackej študentskej rady. Túto pozíciu musí zastávať niekto, kto je zodpovedný, reprezentuje školu, má dobré nápady a vie, ako jej pomôcť. Žiaci volili na stránke edupage, mohli si vybrať spomedzi štyroch kandidátov. S vysokým náskokom vyhral Martin Šteso, ktorému gratulujeme a tešíme sa na jeho nápady.

Kandidáti na predsedu

A	Jakub Haverla	23	7.9%
B	Michal Purdeš	26	8.9%
C	Martin Šteso	205	70.4%
D	Tereza Viktory	37	12.7%
Spolu		291	100%

Graf

„Šťastie nie je v počte darov, šťastie je o čase, ktorý venujeme.“

Zdravé raňajky

Na našej škole sme už každoročne zvyknutí na podujatie Zdravé raňajky, ktoré sa koná dvakrát ročne. Teno polrok sme sa tešili z obrovskej účasti, čo je nezvratým dôkazom, že aj naši študenti sa vedia zdravo stravovať a na jedle a raňajkách im záleží. Veď raňajky sú najdôležitejšie jedlo dňa a kto raňajkuje, má zdravší život.

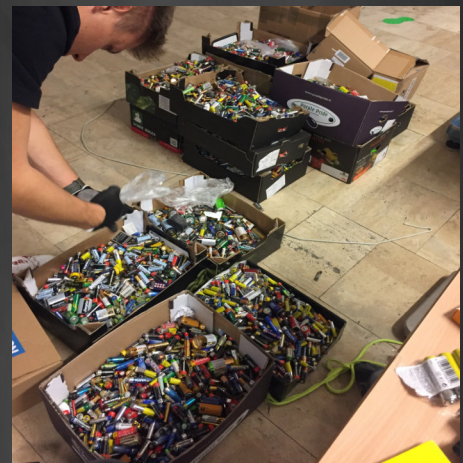
Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok

Spolu sme to zvládli. Darovali sme 161 darčiekov deduškám a babičkám v Domove dôchodcov na Pažitkovej ulici a Stredisku Evanjelickej diakonie v Bratislave. To nám však nestačilo. Úžasný nápad 2.A sa stal skutočnosťou a ďalších 40 balíčkov putovalo do Krízového centra Dúha pre detičky a mamičky. Aj vďaka vám všetkým boli tie tohtoročné Vianoce pre niekoho krajšie.

Zber bateriek a papiera

Tento polrok sa už zaužívané konali dva zbory. Zber bateriek a papiera. Papiera sme vyzberali viac ako pätnásť ton a bateriek skoro dve tony. Sme radi, že aj napriek zlému počasiu a iným prekážkam sa oboch zbierok zúčastnili všetky triedy. Taktiež sa tešíme, že vám nie je životné prostredie ukradnuté a pomáhate k jeho zlepšeniu.

Olympiáda v slovenskom jazyku

Už tradične sa na našej škole konala olympiáda zo ŠJ. Sme radi, že našim žiakom slovenský jazyk veľmi ide. Gratulujeme víťazom!

„Boh je večný a prichádza k ľuďom cez lásku.“

Stretli sme držiteľa ceny Egona Ervina Kische

Už v minulom čísle ste sa mohli dočítať o talentovanom slovenskom novinárovi Pavlovi Vitkovi a o jeho celoživotnom poslaní, novinárčine. Začiatkom novembra nás poctil návštevou a porozprával o svojej novej knihe *Pokoriteľ Alsterufera*, za ktorú získal prestížne ocenenie, medzinárodnú Cenu Egona Ervina Kische za literatúru faktu.

Pavol Vitko vyštudoval Filozofickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave, odbor žurnalistika. Ako novinár najdlhšie pôsobil v denníku Pravda. Od roku 1998 pôsobí na Ministerstve obrany SR (hovorca, riaditeľ odboru pre médiá a styk s verejnosťou, aktuálne od r 2001 s dvoma prestávkami šéfredaktor časopisu OBRANA). Pôsobí v Európskej asociácii vojenskej tlače. Publikoval v približne 150 novinách a časopisoch. Počas svojho života získal asi dve desiatky novinárskych ocenení a iných vyznamenaní za svoju novinársku prácu.

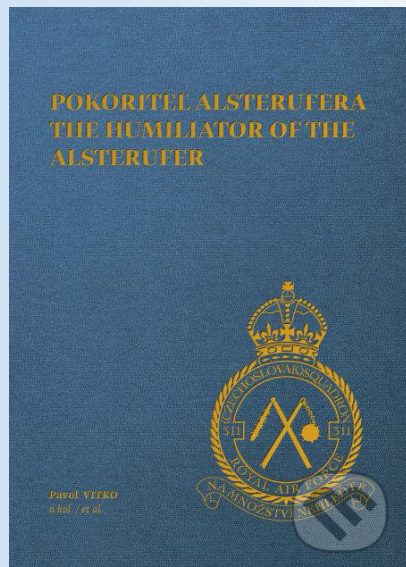
Kniha *Pokoriteľ Alsterufera*, ktorú vydala Vojenská podporná nadácia, hovorí o príbehu mladého šestnásťročného chlapca,

ktorý namiesto skrývania sa v Anglicku už približne v našom veku nastúpil do britskej armády. Neskôr sa dostal k československým letcom ako člen osádky bombardéra Liberator pod vedením kapitána Oldřicha Doležala. Už v takom mladom veku bol pri najväčšom úspechu 311. československej bombardovacej perute RAF.

„Po strmej
ceste ku
hviezdam.“

Prestížna medzinárodná cena Egona Ervina Kische sa udeľuje každoročne už 28 rokov spisovateľom literatúry

faktu. Tento rok sa odovzdávala v septembri na zámku v českom Letohrade. Spomedzi iných sa z nej teší už aj čerstvý držiteľ Pavol Vitko, ktorý za uvedenú knihu získal aj prémiiu za literatúru faktu od Spolku slovenských spisovateľov. Na našom gymnáziu predstavil tiež svoju najnovšiu publikáciu *Okamihy vzdoru* v okresoch Považská Bystrica, Púchov a Ilava. Tá je zase o protifašistickom odboji na území Slovenska.

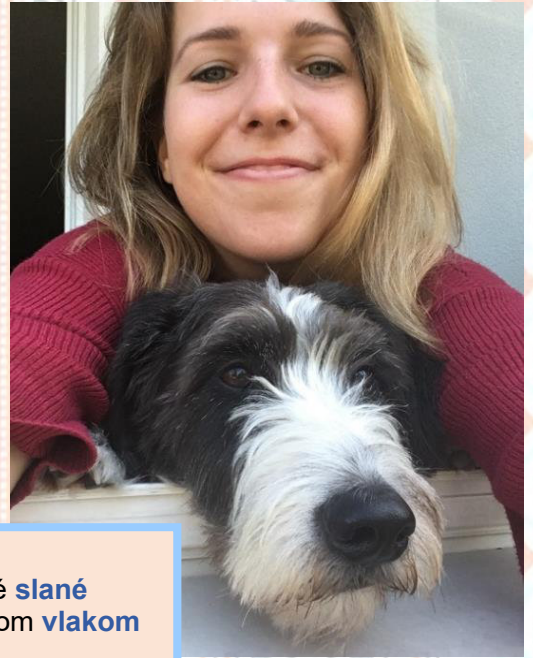
Text: Tami

„Neplač, že zapadlo slnko, lebo slzy ti zabránia uvidieť hviezdy.“

Zoznámte sa: Veronika Vrábelová

Aký je váš obľúbený/á/é...

Film?	Láska cez internet
Citát?	„Neverte všetkému, čo je na internete:“ -A. Lincoln
Seriál?	Frasier
Herec/herečka?	Heath Ledger
Zviera?	Kravičky
Farba?	Biela
Pieseň?	EverythingNow - ArcadeFire
Kniha?	Noc v Lisabone - E.M.Remarque

Buď alebo:
maškrtky sladké **slané**
cesta autobusom **vlakom**
film **kniha**
čaj **káva**

Čo robíte najradšej vo voľnom čase? Vaše koníčky?
Trávim čas s priateľmi a rodinou. Cestujem. Čítam knihy a maľujem. V poslednej dobe som sa začala viac zaujímať o udržateľnú módu a ekológiu, takže to je najaktuálnejšie. Proste objavujem svet.

Máte domáce zvieratko?
Kalifornské dáždovky v kompostéri. Ráta sa to? :D

Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo zo školskej jedálne?
Mäso z rúčky

Ktoré mesto by ste niekedy určite chceli navštíviť?
Lisabon

Aký je váš vzťah k športu?
My spolu nemáme vzťah:(

Považujete sa skôr za introverta, extroverta, či niečo medzi?
Extrovert.

Bývali by ste radšej v rušnom meste alebo pokojnej dedine?
Som odjakživa sídliskový sen

Ako hodnotíte svoje pôsobenie na našej škole?

Táto škola je zaujímavá svojimi akciami a aktivitami, ktoré tu neustále prebiehajú, a to ju robí živou. Zatiaľ som tu krátko, aby som vedela zhodnotiť svoje pôsobenie, ale snažím sa byť dobrou učiteľkou slovenského jazyka. Snažím sa starať o priestory našej knižnice a spraviť ich atraktívnejšie pre žiakov. Túžim z nej spraviť miesto, ktoré by študenti radi navštevovali.

Vedeli by ste porovnať predchádzajúcu prácu a terajšiu?
Na škole predtým som učila aj výtvarnú, takže je to naozaj úplne iná situácia. Niekedy mi chýba, ale zas viem tu literárno-umelecký krúžok, tak tam to dohľadám. Na tejto škole je určite uvoľnenejšia atmosféra. Sú to veľmi fajn kolegovia a žiaci.

Kedy ste prišli na to, že sa chcete stať učiteľkou?

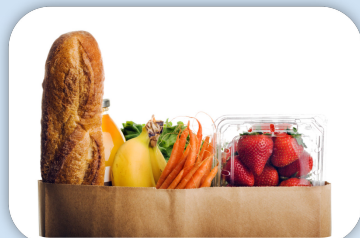
Ono sa to tak postupne vynáralo. Vždy som vedela, že v kancelárii by som neobsedela a že potrebujem robiť niečo zmysluplné a kreatívne. Ale to naozajstné rozhodnutie prišlo po výške, keď si viaceré vyštudované učiteľky našli prácu v úplne inej oblasti, a ja som si povedala, že keď som to už vyštudovala, tak to skúsím. Niekedy sú aj ťažšie dni, ale svoje rozhodnutie neľutujem. Život učiteľa je opakom stereotypu, a to ma na tom baví.

Aký bol váš najväčší detský sen?
Byť slávnou maliarkou a precestovať celý svet.

Aký je váš terajší sen?
Hm, aby mal môj život zmysel, aby som sa z neho vedela tešiť a tešila iných

Pripravila: Veron Mikulášová

„Láska premôže všetko.“

POMÁHAME

ZBIERKA SČK A KAUF LANDU

Naša škola sa 17.10.2019 zapojila do projektu Pomáhame potravinami 2019. Tím dobrovoľníkov na územnom spolku Bratislava - Mesto, do ktorého sme sa začlenili aj my, odpracoval úctyhodných 688,5 hodiny. A čo nám to vlastne dalo? Veľa skúseností a dobrý pocit. A teraz vám o tom sami povieme. :)

Tento ročník zbierky Pomáhame potravinami 2019 bol pre mňa tak trochu výnimočný z viacerých aspektov. Presne pred rokom som sa vďaka tejto zbierke, kúsku náhody a super človeku dostala do partie akčných ľudí, ktorým pomoc ostatným nie je cudzia. S ich pomocou, nadšením a podporou je po roku zo mňa červeno križiačka, mám za sebou 33-hodinový kurz a pár služieb. Tento rok je zároveň prvým, kedy sa k tejto ušľachtilej myšlienke pripojila aj naša škola. GLN malo svoje tímy dobrovoľníkov v troch bratislavských Kauflandoch a jeden na základni SČK.

Táto práca nás motivovala a pomohla nám nadviazať nové cenné kontakty. Zažili sme kopec zábavy, ale aj tvrdej práce. Veríme, že sa nám do tejto aktivity podarí zapojiť aj o rok... Snáď aj vo väčšom počte. :) Všetkým akčným študentom a darcom patrí veľká vďaka :)

„Na potravinovej zbierke *Pomáhame*

potravinami som sa tento rok zúčastnil po prvýkrát. Páčilo sa mi, že veľa nami oslovených ľudí bolo ochotných podeliť sa a prispieť potravinami pre ľudí v núdzi. Som rád, že som sa mohol zúčastniť na tejto dobročinnnej akcii a prispieť tak k naplneniu jej poslania pomôcť tým, ktorí to potrebujú.“

„Bolo perfektne, páčila sa mi celková myšlienka pomáhania ľuďom v núdzi práve potravinami. Úprimne som nečakala, že sa toľko ľudí zapojí a prinesie toľko potravín. Páčila sa mi celková organizácia, oslokovanie ľudí, aj keď ich reakcie neboli vždy milé. Ale všetko sa to dalo zvládnuť so super kolektívom. Som rada, že som svoj voľný čas využila na dobrú vec.“

„Daj každému dňu šancu, aby sa stal najkrajším dňom tvojho života.“

POTRAVINAMI

„Tento rok som mala príležitosť prvýkrát sa zúčastniť na zbierke potravín pre pomoc ľuďom v núdzi. Napriek môjmu nedostatku skúseností ma veľmi milí ľudia rovno na mieste rýchlo zaučili. Zistila som, že nie sú tak potrebné vedomosti a schopnosti, ako skôr ochota pomôcť a aktívne sa zapojiť. Každá dobrovoľná činnosť človeka obohacuje, a preto si myslím, že toto bola dobrá príležitosť si aspoň niečo takéto vyskúšať. Neochota druhých ľudí by nikdy nemala znamenať, že sa aj my prestaneme snažiť. Som rada, že sa niečo takéto na Slovensku aspoň párkrát do roka zorganizuje, že som mohla byť toho celého súčasťou a spoznať milých ľudí.“

„Na zbierke s potravinami Sa mi okrem výbornej organizácie a atmosfére, ktorá vznikla, páčila myšlienka pomôcť. Ochota ľudí a taktiež komunikácia s nimi ma bavila, aj keď sme si museli vypočuť pár negatívnych názorov. Som rada, že som sa mohla zúčastniť tohto projektu a že som využila svoj voľný čas na niečo užitočné.“

„Bola to zaujímavá, ale aj náročná akcia. Našou úlohou bolo rozdať čo najviac letákov a motivovať čo najviac ľudí, aby pomohli kúpou trvanlivej potraviny. Myslím si, že sa nám to aj podarilo. Síce sme museli celý deň stáť na nohách, usmievať sa aj napriek nepriateľskému pohľadom... No stálo to za to. Vybierali sme 371 potravinových balíkov. A to je úplne skvelé. Ten pocit, že môžem pomôcť aj takýmto spôsobom a toľkým rodinám. Predsa len neviem, či sa náhodou o pár rokov neocitnem v ich koži.“

„Osobne som veľmi rada, že som sa tejto akcie zúčastnila, pretože mi to prinieslo opäť ďalšiu skvelú skúsenosť, ktorú v budúcnosti určite využijem. Najmä čo sa týka prístupu k okoloidúcim, konverzácie a celkovej práce s ľuďmi. Taktiež sme sa lepšie spoznali aj ako spolužiaci v rámci školy a dozvedeli sa o sebe trochu viac. No a čo je najdôležitejšie, neskutočne skvelý pocit z dobre odvedenej práce a pomoci tým, ktorí to potrebujú.“

„Lepšie zhorieť než vyhasnúť!“

Exkurzia do Remeselného dvora Miloslavov - Alžbetin Dvor

Vo štvrtok ráno 12. 9. 2019 sme sa zväčali pred školou, pretože sme išli na exkurziu. Hneď nato sme sa vybrali na autobus smerom Miloslavov - Alžbetin Dvor. Vo dvojiciach sme prešli až do nášho cieľa – do Remeselného dvora, kde nás čakal zanietený sprievodca pán Badač, od ktorého sme si vypočuli pútavú prednášku o histórii Alžbetinho Dvora a o remeslách, ktorými sa živili naši predkovia. Krajčírstvo, tkáčstvo, rezbárstvo, hrnčiarstvo, ale najviac nás zaujalo kováčstvo.

Asi preto, lebo sme na vlastné oči videli kováča v akcii, a dokonca si aj vyskúšali niečo ukoť. No nešlo to tak jednoducho ako v našich predstavách. Ale aj tak sme dostali podkovičky a rybičky za odmenu. Prechádzali sme sa po zrekonštruovanom kostole a prezerali si inštalácie, ako napríklad v minulosti vyzerala škola a zabíjačka v obci.

Kým sme po exkurzii čakali na autobus, prišli si na svoje aj hladoši medzi nami, dali sme si langoš a kofolu.

Spokojní so svojimi nadobudnutými poznatkami a plnými bruchami sme sa vrátili naspäť do Bratislavy.

Alexandra Rusnáková

„Čas uteká podľa toho, s kým sme.“

Stužková 4.A

Každý z nás tento pocit pozná,
keď sa dostaví tá chvíľka hrozná.
Maturita ti za chvíľu už tresne po hube,
ajajajajaaaj, zle bude!

Štyri roky sa snažíš vynahradiť jednou nocou,
nie darmo Bartalová varovala pred touto hrozbou.
Nikdy som nebola príkladného študenta vzorkou,
na štvorku zmaturovať mi bude, vážená komisia, cťou.

Program sme zbúchali za mesiac,
o morálke 4.A už ani nehovoriac.
Asi to tak bude aj vyzeráť, pravdupovediac.

To vás však nemá odradiť,
a ak sa máme ohraďiť,
maturita nám na členky stúpa,
klesla kvôli tomu motivácia hlúpa.

A potom už len jediné, čo v hlave máte, je,
že marec a máj vás v kalendári i celkom šťve.

Buďme teraz ale trochu osobní,
nikto z nás si nie je podobný.
Niektorí z nás sú pobožní,
druhá polovica sme bezbožní,
nie sme vôbec nemožní.
A snáď budúcnosť umožní,
že sa z nás nikto neznemožní
a ostaneme rovnako rozkošní.
Najväčším strašiakom v poli bola chémia,
pred písomkou vždy vypukla epidémia

Geografiu sme nejako zbúchali,
ťahákmi sme sa vždy šťuchali.
Občianska ma naučila o základných právach,
ale aj to po desiatich nočných kávach.
Potom matematika!
Žiadna domáca úloha prítomná,
kde je, bola moja vec súkromná.

Slovenčina naša milovaná,
do maturity dávame na pána.

Anglický jazyk oblačno, miestami mokro,
pre niektorých to bude peklo.

No a tí, čo idú maturovať z nemčiny,
vy budete tí machri jedení.

No a najlepšie nakoniec, ako to už zvykom býva
dejepis, ten bol tá najväčšia výzva,
páňznámková písomka veru nie je žiadna jednohubka,
kurník, a ja idem z toho maturovať, trubka.

No nech to vyznie akokoľvek,
aj učiteľ je iba človek!

Trpezlivosti máte na rozdávanie,
a preto prepáčte za tie 4 roky tyranie.

Ako ľudia sa stále ešte formujeme,
a preto občas pomocnú ruku potrebujeme.

4.A

Niektorí z nás by tu určite najradšej zostali, no nemôžu, lebo túžba žiť svoj vlastný život je silnejšia ako hoci ktorá atómová väzba. Každý si však so sebou odnáša cenné skúsenosti, priateľstvá, niektorí lásky, ale i to najdôležitejšie – spomienky. Preto by sme sa chceli poďakovať celému vedeniu školy, profesorskému zboru, zamestnancom školy, ale i všetkým tým, ktorí nám na našej ceste pomohli byť lepšími v našom „druhom“ domove.

„Falošní priatelia sú ako tieň. Vidiš ich len za svetla.“

24. október 2019

Reprezentovali sme GLN na Dni župných škôl

Deň župných škôl organizuje už niekoľko rokov Bratislavský samosprávny kraj. Je to podujatie, na ktorom sa na jednom mieste verejnosti predstavila väčšina župných škôl a každá z nich prezentovala to, v čom je výnimočná, svoje úspechy a odlišnosti od ostatných škôl v pôsobnosti BSK. Podujatie je atraktívne najmä pre budúcich stredoškolákov a ich rodičov, môžu si porovnať tú či onú SOŠ, priemyslovku

s tým či oným gymnáziom. Koná sa totiž iba raz do roka ešte predtým, ako sa odovzdávajú prihlášky na stredné školy. Tento rok bola vysoká účasť - až 54 stredných odborných škôl a gymnázií bolo v Avione. Záujemcovia mali okrem stánkov možnosť vidieť aj sprievodný program na pódiu s informáciami o školách a možnostiach štúdia. Akcia sa konala v piatok 4. októbra 2019. Trvala od deviatej až do osemnástej hodiny a aj napriek tomu, že sa táto udalosť uskutočnila počas pracovného dňa, vystriedalo sa tam veľmi veľa ľudí - žiakov ZŠ aj ich rodičov.

Veľmi svedomito sme sa pripravili na prezentáciu GLN. Naš „stánok“, patrili obsahom i rozmermi k najväčším, najkrajším a najbohatším. Pri našom

stánku informovali o štúdiu na GLN okrem nás – študentov, aj naši profesori a pán riaditeľ so zástupcami. Spolu s nimi sme záujemcom radi priblížili informácie o škole, jej zameraní, o živote v nej, spôsobe vzdelávania, programe či o rôznych exkurziách a projektoch. Odpovedali sme na zvedavé otázky našich budúcich spolužiakov a rozdávali sme informačné letáky. Všetko podstatné sa mohli záujemcovia dozvedieť na troch informačných banneroch.

„Pravda, ktorá mrzí, je lepšia ako lož, ktorá potešuje.“

Na fotkách môžete vidieť, ako sa pristavil aj predseda Bratislavského samosprávneho kraja Mgr. Juraj Droba. Dokonca pred naším stánkom "padol na kolená" a vyskúšal si podávanie prvej pomoci (viď. foto). Veľmi sa zaujímal o jedinečný program Predlekárskej prvej pomoci, ktorý na GLN funguje roky.

Rozdelení do dvoch skupín sme mohli zastrešiť všetky výnimočnosti nášho GLN, medzi ktoré patrí plávanie, predlekárska prvá pomoc, kariérové poradenstvo, onkologická výchova, DofE, cudzie jazyky vyučované inak ako tradičnou formou.

Lisa prezentovala poskytovanie prvej pomoci - resuscitáciu (KPR) na figuríne. Návštevníci tiež mohli vidieť prezentáciu naprogramovaného robota v podaní Maťa. Števo a Rebeka oslovovali okoloidúcich, Adam a Tony mali na starosti projekty a súťaže, ktoré sa práve realizujú na našej škole. Oliver a Emma boli hlavnými manažérmi, aby nám všetko klapalo. Alex bol naším hovorcom :)

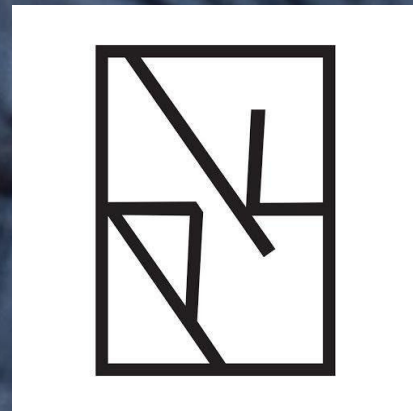
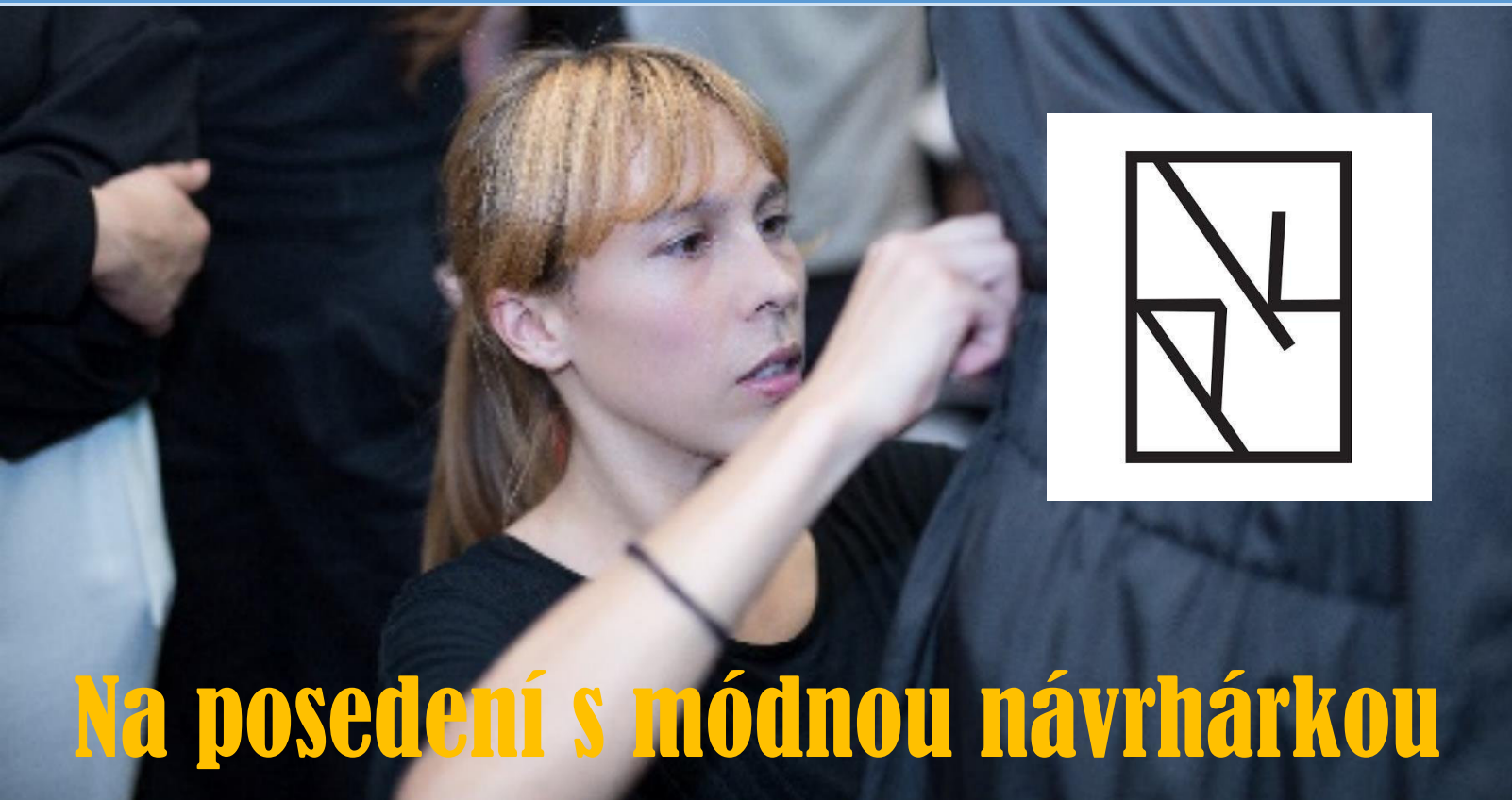

Na záver sme opäť naplnili tri autá našich profesorov zbaleným materiálom a rozišli sme sa s dobrým pocitom na víkend. Bol to náročný, ale veľmi obohacujúci deň pre nás všetkých. Už teraz sa začíname pripravovať na ďalší ročník.

Rebeka Mária Steinová, 2.A
Štefan Hlušák, 2.A

„Poznať samého seba je začiatkom všetkej múdrosti.“

Na posedení s módnou návrhárkou

V týchto moderných časoch je veľa obchodov s oblečením, v ktorých sa predáva ešte väčšie množstvo oblečenia. Človek už len vkročí jednou nohou a je prevalcovaný rôznymi štýlmi, farbami, značkami.... Jednoducho nevie, čo si má vybrať. Ja som sa preto rozhodla spýtať odborníčky na takúto situáciu, návrhárky Petry Kubíkovej.

1. Čo vás priviedlo k povolaniu módnym návrhárom?

Už od detstva som inklinovala k umeniu, či už k maľbe, soche alebo úžitkovému dizajnu. Najprv som chcela byť akademickou maliarkou no neskôr, asi v 10 rokoch som zistila, že ma to viac tiahne k textilnej tvorbe. S bábikami som sa nikdy nehrávala, no každý mesiac som každej z nich ušila či uštrikovala nové oblečenie, ostrihala som ich... Veľmi ma bavilo vyrábať masky na karneval pre celú triedu. Na ulici som si všímala ľudí, ako boli oblečení, čo ma na nich zaujalo, páčilo sa mi a v prípade, že ma z vizuálneho hľadiska niečo rušilo, predstavovala som si, že mám vlastnú zmenáreň a vytváram im nový vylepšený imidž.

2. Aké oblečenie navrhujete?

Venujem sa tvorbe dámskych limitovaných kolekcií v duchu minimalizmu. Moje odevy sú pohodlné, na prvý pohľad jednoduché, no praktické a ľahko kombinovateľné. V móde mám rada univerzálnosť, t.j. možnosť využiť jeden kúsok viacerými spôsobmi a vďaka stylingu mu dať nový kontext. Množstvo mojich šiat sa hodí k teniskám, no zároveň aj k elegantným lodičkám. Ročne vyprodukujem dve kolekcie, jeseň/zima a jar/leto. Kolekcie pozostávajú najmä z kabátov a plášťov. Posledné tri kolekcie boli obohatené aj o doplnky v podobe kožených tašiek a opaskov a od tohto roku dopĺňam tvorbu o brošne a náušnice.

3. V čom spočíva práca módného návrhára, čo sa vám robí najľahšie?

Práca módného návrhára je veľmi náročná. V našich podmienkach to nie je tak, že návrhár sedí za stolom, kreslí, je prítomný pri fittingu a kolekciu si dá ušiť. Mnohí z nás si prejdú od skice, výberu materiálu až po samotnú realizáciu. Zároveň

„Vždy to vyzerá ako nemožné, až pokým to niekto nespraví.“

netreba zabúdať na komunikáciu s klientmi, marketing či propagáciu na sociálnych sieťach. Ťažko povedať, čo z toho je pre mňa najľahšie, no viem povedať, čo je najkrajšie. A tou je módna prehliadka, najmä defilé, pretože kolekciu vidím ako celok, ktorý je výsledkom dlhej a náročnej práce.

4. Čo je pre vás najväčšou inšpiráciou?

Najväčšou inšpiráciou je pre mňa Japonsko, japonská moderná architektúra, dizajn a tvorba samotných návrhárov tejto krajiny. Tiež ma inšpirujú dejiny umenia či hudba a situácie alebo ľudia okolo mňa.

5. Ako vnímajú "Made in Slovakia" módu v zahraničí?

Keďže Slovensko patrilo do východného bloku, tak nás západné krajiny vnímajú z hľadiska umenia a dizajnu ako niečo exotické, iné než to západné, ako mostík medzi východným a západným svetom.

6. Čo pre vás znamená móda?

Móda je pre mňa hobby, životná energia, prostriedok na vyjadrenie sa, komunikáciu s okolím, relax.

7. Čo by ste odkázali všetkým študentom, ktorí sa nevedia obliecť?

Pri tejto otázke som si spomenula na svoje stredoškolské a vysokoškolské časy, kedy som každé ráno stála pred prepĺnenou skriňou a skonštatovala, že si nemám čo obliecť. Teraz už viem, kde

„Najväčšou inšpiráciou je pre mňa Japonsko.“

bol problém, a keby sa dal vrátiť čas, tak by som k môjmu šatníku a nákupom pristupovala úplne inak. Chybou číslo jedna bolo, že som mala až príliš veľa vecí a strácala prehľad, zároveň šlo o kúsky, ktoré sa medzi sebou ťažko kombinovali, pretože mi za peniaze zarobené na brigáde bolo ľúto kúpiť si obyčajný „basic“ rolák či jednofarebný sveter. Základom šatníka majú byť jednoduché a medzi sebou kombinovateľné veci, ktoré

sa dajú osviežiť doplnkami, extravagantnými ponožkami či topánkami. No a ešte jedna rada na záver: nechať si oblečenie s tým, že doň raz schudnem, nie je dobrý nápad. Teda aspoň u mňa to nefungovalo 😊

<http://www.petrakubikova.com>

@_petrakubikova_

Text: Tami, Petra Kubíková

Foto: Katarína Támová, Patrícia a Nina

„Dobre urobené je lepšie ako dobre povedané.“

Znovu sme prežili rok 1989

Tento rok sa po celom svete oslavovalo 30. výročie konca totality, pádu komunizmu. U nás tento sviatok pripadá na 17. novembra, Deň boja za slobodu a demokraciu. Tento deň sprevádzajú veľké oslavy, spomienky a veľa spomínajúcich. A GLN pri tom predsa nemohlo chýbať! V stredu 20. novembra sa naša aula ponorila do spomienok, ktoré boli sprevádzané parádnym programom. Akadémia bola vyvrcholením všetkých podujatí, ktoré s týmto výročím súvisia – výstava vo vestibule školy, beseda v aule s predstaviteľkou študentského hnutia Zuzanou Mistríkovou, beseda s novinárom Eugenom Kordom a písania esejí na tému 89 a moja rodina. Veľké ďakujeme patrí p. p. Bartalovej, ktorá bola realizátorkou tohto projektu.

**„Pravda a láska musí
zvíťaziť nad lžou
a nenávisťou.“**

Zazneli výpovede svedkov, básne, piesne, filmy, no a čerešničkou na torte bol simulovaný box medzi demokraciou a komunizmom.

Tridsať rokov budujeme demokraciu. Po týchto rokoch môžeme však polemizovať, či sa máme lepšie alebo horšie... Ako však poznamenala naša prezidentka, sloboda nie je stav, ale proces. Je to proces, ktorý sa prirodzene vyvíja a má svoje nástrahy, ktorým musíme odolávať. Slovensko je mladá krajina, ktorá bude mať ešte čo doháňať. Zmena v našej spoločnosti ešte nie je dokončená. Pokračuje a veríme, že my mladí sme budúcnosť našej krajiny. Myslíme si, že nám patrí svet.

Neskromne sme presvedčení, že v mnohom vieme viac ako naši rodičia a učitelia. Ale je potrebné poučiť sa z ich životov, skúseností. Rozumným rozhodovaním, nepodliehajúc lákavým a ľahkým riešeniam, pokračovať v nimi začatej ceste k demokracii a v písaní veľkého a úspešného príbehu Slovenska.

Text: Tami

**„Lož precestuje poľ sveta, zatiaľ čo pravda si len zaväzuje
šnúrk.“**

TAK URČITEE...

Ahojte, dlho som rozmýšľala, čo by som tentokrát napísala do športovej rubriky, aby som ju nejako ozvláštnila. Rozhodla som sa pre niečo vtipné a originálne, a tak som zozbierala sedem vtipných hlášok a „breptov“ známych súčasných aj bývalých športovcov. Samozrejme, prihliadame na to, že oni majú hlavne talent na šport a v zápale hry môže každému vypadnúť nejaké to slovo..:)

1. **Stanislav Lobotka**- slovenský futbalista: „*This is my sen and I was small boy, but now is realita.*”
2. **Ruud Gullit**- holandský futbalista: „*Ovládli sme 99% hry, ale boli to tie zvyšné 3 percentá, ktoré nás stáli zápas.*”
3. **Bobby Robson**- anglický futbalista: „*My sme ich nepodcenili, oni boli oveľa lepší, ako sme si mysleli.*”
4. **Jamie Redknapp**- anglický futbalista: „*Či sa Chelsea ľahko kvalifikuje? Myslím, že áno, ale nebude to ľahké.*”
5. **Joe Theismann**- hráč NFL: „*Nikoho v americkom futbale by ste nemali volať génius. Génius je chlapík ako Norman Einstein.*”
6. **Jerry Rice**- hráč NFL: „*Cítim, že som najlepší, ale nedonútite ma to povedať.*”
7. **Greg Norman**- austrálsky hráč golfu: „*Dlžím veľa svojim rodičom, hlavne mojej matke a otcovi.*”

ŠPORTOVINY

1. Okresné kolo v basketbale dievčat:

27.11. sa na našej škole organizovalo Okresné kolo v basketbale dievčat stredných škôl. Dievčatá z ostatných gymnázií nakoniec na naše hráčky nestačili, a tak sa môžeme radowať z ich prvenstva a postupu do krajského kola, ktoré sa tiež bude konať na našej škole. Gratulujeme!!

2. Ani naši florbalisti

nesklamali: O pár dní neskôr sa chlapci z veľkého gymnázia zúčastnili okresného kola vo florbale chlapcov stredných škôl. Tí takisto nesklamali a z turnaja doniesli spolu so zlatými medailami taktiež aj postup do krajského kola. Gratulujeme!!

Viki Kaľavská

„Deti treba učiť ako myslieť. Nie, čo si majú myslieť.“

NAŠA PLANÉTA

VODA

Len málokto si pamätá,
ako sa kedysi tešila naša planéta.
Postupne ju celú zasypal odpad,
to malo na ňu veľký dopad.
Musíme triediť odpadky,
je čas recyklovať! Nie dávať na skládky!
Papiere do papierov, plasty do plastov,
urobme našu Zem šťastnou!
Ak nezmeníme náš životný štýl,
nečaká nás potom veľa šťastných chvíľ.
Každý mesiac je „trend“,
nosiť nový brand.
Ale teraz prišiel čas,
vzbudiť v NÁS
záujem o našu Zem,
každému, čo sa snaží, ďakujem.
Utekáme ako zbabelci,
otáčame sa chrbtom k výzve.
Prvá raketa na Mars letí!
Dúfam, že sa z neho nestane
ďalšia skládka smetí.
A kam pôjdeme potom?
Na Venušu?
Aj jej zašpiníme jej peknú dušu?

Hugo Ulbricht

Každý slovenský šuhaj,
by si mal vážiť riekú Dunaj.
Voda, vzácna tekutina,
no plytváme ňou a sa míňa.

Môžete si vravieť, to sú žvásty

alebo klebety.
Vodu znečisťujú plasty
a potrebujú ju aj kvety.

Preto vážme si vodu našu,
každú kvapku, každú fľašu.

S vodou je život hojný,
ale keď sa minie, budú vojny.
Hugo Ulbricht

„Nebojte sa dokonalosti - nikdy ju nedosiahnete.“

Vyvrhel' mysle

Existencia bez akéhokoľvek

súhlasu

prebudím sa s vedomím

možno bolesť si zaľúbim

Život môj čo

uvädol

od samej seba

utiecť nedokážem

agónia prerastá cez myšlienky

podvedomie dávno zahľtené

Čo moje ruky môžu držať

srdce nikdy neuchopí

Nevyhnutným osudom samé

dno

fádne tam znie aj ticho

Snažím sa ešte

tak ma, prosím, chyť pevne...

Adela Martinková

Globálna katastrofa

Amazonský prales, plasty,
v dnešnej dobe nie sú žvásty.

Nič

nové pre pána
grófa,

hrozí svetu
katastrofa.

Šanovať Zem,
veď čas letí,

vedeli už staré mati,

že milovanú Zem treba
chrániť,

chrániť, milovať a brániť.

No keď odpadky začneš
dvíhať,

pľúca Zeme začnú dýchať.

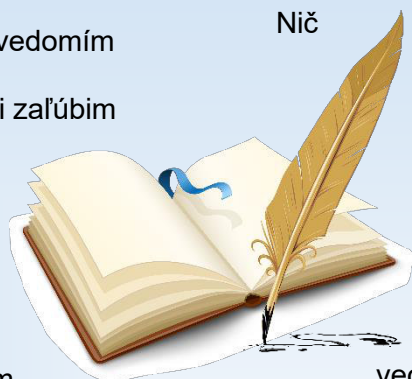
Keď ich tam necháš - v meste
či pohorí,

na skládke, na mori- modrý
svet vyhorí.

Neprijať dôsledky, je to čia
vina ?

Priateľu, neváhaj, prečítaj
Darwina!

Katka Gerberová

Láska

Láska tá je v každom z nás,

tá náš život tvorí,

je to jedna z mála krás,

čo prenáša hory.

A tá vec čo lásku tvorí?

To sú také kvapky v mori.

Je ich veľa, to ver áno,
nechutia však príliš slano.

Skôr sú sladké ako cukor,
možno ako med.

Povie trebárs aj tvoj svokor,
„láska nemá odpoveď“

Vášnivá je, ohňom vzbĺkne,
neskôr tíško dotlieva,
až potom ti v hlave trkne:
nezavri ju do chlieva.

Lea Bolješiková

„Vzdelávanie nie je učenie faktov, ale trénovanie mysle,
aby myslela.“

DIES UND DAS – DIE NEUIGKEITEN!

Was gibt es seit der letzten Ausgabe neu....?

Wir haben das weihnachtliche Wien besucht!

Am Montag, den 2. Dezember, waren die Klassen Sexta A und Sexta B auf einer Klassenfahrt. Wir besuchten die wunderschöne unweitgelegene Stadt Wien, die Hauptstadt der Alpenrepublik Österreich. Unser Bus fuhr in den frühen Morgenstunden los und wir waren um 9 Uhr bereits vor Ort. Zuerst besuchten wir das Naturhistorische Museum, ein Prachtbau mit einer enormen Sammlung an biologisch relevanten Stücken im Inneren. Wir bekamen eine Stunde Zeit, in der wir eine Rätselrallye lösen mussten. Nachdem führte

uns unsere Reiseleiterin durch die Hofburg ins historische Zentrum der Stadt. Wir schauten uns den Graben an, natürlich konnte der weltbekannte Stephansdom nicht fehlen. Anschließend bekamen wir eine Stunde Freizeit, die die meisten von uns für ein wienerisches Mittagessen nutzten. Als letzte Station besuchten wir den Weihnachtsmarkt am Rathausplatz. Wir fuhren dann um 3 Uhr aus der Stadt wieder weg. Insgesamt hatten wir alle eine gute Zeit und schöne Erlebnisse, die wir nicht so schnell vergessen werden. Außerdem haben wir alle auch etwas dazugelernt, was nie schadet.

Andrés Ruiz Böhman

SPAß MUSS SEIN!

„Ich möchte gerne Millionär sein, so wie mein Vater.“

„Wow, dein Vater ist Millionär?“

„Nein, aber er möchte gerne.“

Der Autofahrer: „Kontrollieren Sie bitte auch die Reifen!“

Der Tankwart: „Eins, zwei, drei,

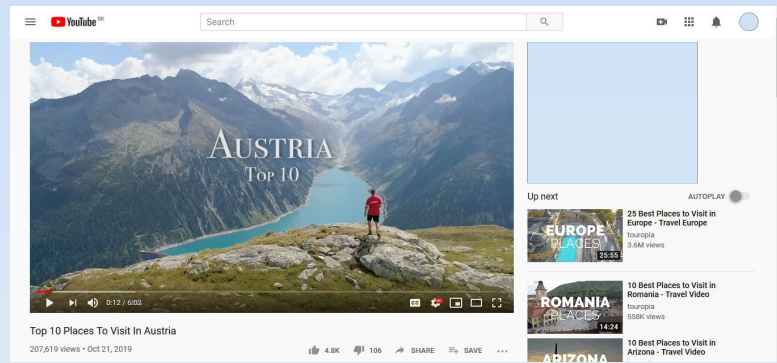
vier – ale da!“

Der Zollbeamte beugt sich in das offene Fenster des Autos und fragt: „Alkohol, Zigaretten?“

Der Fahrer: „Nein, zweimal Kaffee, bitte!“

„Wir müssen die Vergangenheit loslassen, damit die Zukunft eine Chance hat.“

...hast du Interesse an Reisen aber du weißt nicht, wohin du fahren könntest? Hier eine Empfehlung für dich. Finde im Internet einfach die schönsten Orte der deutschsprachigen Länder . Es reicht nur das Wort „Visit Austria, Germany oder Schweiz“ einzutragen und los gehts!

Falls du auch mehrere interessante Quellen kennst, her mit denen! Wir freuen uns auf deine Vorschläge. (eva.hrdlickova@gln.sk)

Was uns bewegt und interessiert?

Happening

Weihnachten stand vor der Tür und das bedeutete auch Happening. Diese Veranstaltung findet an dieser Schule jedes Jahr statt. Es ist immer sehr erfolgreich und darum freuen sich alle darauf. Happening wird einen Tag vor den Weihnachtsferien gefeiert. Klassen kämpfen gegeneinander und jede bereitet ein Programm vor. Es ist interessant, weil jede Klasse eine Persönlichkeit einlädt. Dann reden sie mit ihr. Es ist eine großartige Erfahrung und ich bin froh, dass wir es in unserer Schule haben.

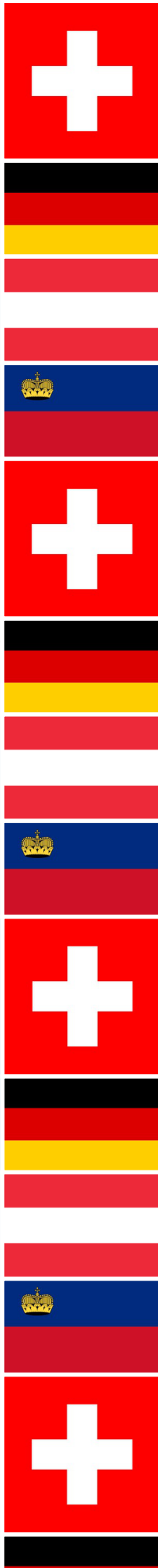
Emma

Tesla Cybertruck

Elon Musk hat einen neuen Wagen aufgeführt. Er heißt Cybertruck. Sein futuristisches Aussehen ist sehr interessant, aber nicht alle mögen es. Einige sagen, dass es nicht geschmackvoll ist, oder sogar hässlich, einige wieder, dass es wie ein Spielzeug aussieht. Der Cybertrucks Designer heißt Franz von Holzhausen. Er ist kein Deutscher. Cybertruck hat eine neue Technologie und sie heißt „Self Driving“. Das bedeutet, dass der Wagen alleine fahren kann. Sein Preis fängt bei 40 000 € an.

Bruno

„Stark sein bedeutet nicht nie zu fallen, stark sein bedeutet immer wieder aufzustehen.“

English

In September we enjoyed our 7th journey to Great Britain. This year we explored the south-east part of England. We learned a lot, explored wonderful places and got in touch with English culture. Moreover, we had a great time together!

„Better to see something once than hear about it a thousand times“

FROM OUR DIARIES:

ENJOY WINDY MARGATE

Anka, Year 2

admiring of art we could have some tea in the luxurious restaurant with a wonderful view. And I can confirm that, the ginger, lemon tea was perfect.

I love memories of every day I spent in England but the best experience was the town of Margate. It is a beautiful coastal and windy town. We visited its Shell Grotto - a breathtaking museum which walls are coated with shells. I think, if you want to do this, you have to have a lot of patience. However, the Museum was not the only stunning thing there. When you go to the beach you will be fascinated. The beach looked like it didn't have the end. Also the view was amazing and we could make nice photos (if you do not care about your hairstyle) because it was really windy. REALLY. As a bonus there was a gallery near the beach and after we finished

SUNDAY, 29 TH SEPTEMBER. LONDON

Our second trip to London started in Greenwich. After seeing the Prime Meridian and enjoying the view of Docklands, we proceeded to the Maritime Museum. It was well done and I liked it very much. Another visit was the Cutty Sark. Awesome is the word that can describe the ship. We then boarded a

functioning ship and sailed through Thames. We disembarked right at the Tower Bridge pier. After having some time to buy souvenirs we went inside the bridge. The view was spectacular from the top. And after being at the highest point, we went to the lowest point of the bridge, the engine room. We used the ship once again to travel to the Elizabeth Tower which was under the reconstruction.

Bruno, Kvarta

ZERO MERIDIAN

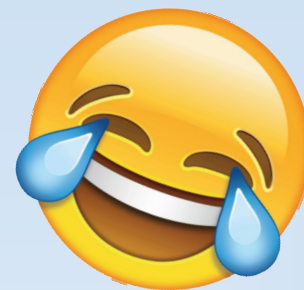
Hello I decided to describe this maybe bit weird photo.

This is photo from London and right in this picture I am standing on Prime Meridian and with one leg I am standing on West side of our planet and with second leg I am standing on East side of our planet. I chose this picture because it was a really weird and maybe little funny discovery for me.

„With age, comes wisdom. With travel, comes understanding.“

Povedali...

Na telesnej:

„Zvyk je železná opona!“

Na suplovanej fyzike:

Keď p. profesorka začne svoj príbeh slovami: „Raz som opravovala písomky v krčme na Orave a prihovril sa mi jeden štamgast...“

Na geografii:

P.p. diktuje náhodné pojmy o hospodárstve

Žiaci: „Ale my nevieme, čo máme robiť.“

P.p.: „Ani ja!“

Na fyzike:

P.p.: „Aaaaaach, keď sa dostanem na mail, tak vám ukážem, ako baran nabral rybára...ách, krásne!“

Na atletickom dni:

P.p. kričí do megafónu: „Choď preč z tej dráhy!“

Náhodou hodím granát a si tam!“

Na chémii:

P.p. pri odpovedi žiaka: „Počúvaj, ty nemyslí, tebe je to len na prítlač.“

Niekde na GLN:

P.p.: „Čo sa všetci učíte na tých mobiloch? Geografiu už nemáte... Matematiku? Nemčinu? Dejepis?“

Žiaci: „Pridávam inzeráty na bazoš...“

„Stávkujem...“

Rozhovor žiakov:

„Ideš na ten pochod?“

„Išla by som, ale chemikárky sa bojím viac ako globálneho otepľovania.“

Na dejepise:

P.p.: „Ich cieľom bolo rozložiť koloniálnu sústavu Vietnam - Laos - Kambodža

Žiak: „Ale veď to je okruh nejakej cestovky!“

Na fyzike:

P.p.: „Ja keď dôjdem domov a zakričím „nesiem písomky“, tak sa ku mne zbiehajú ľudia z celej bytovky, pretože vedia, že majú na 2-3 hodiny postarané o sakra dobrú zábavu!“

Na telesnej:

P.p.: „Vy knedle necvičiacie, kde máte úbor?“

Na dejepise:

P.p.: „Toto je Adolf Hitler, keď bol malý, pozrite! Či počkať, to je jeho mama Klára...“

Na suplovanej hodine:

P.p.: „Máme mať geografiu? No čo s vami, donesiem kyselinu, rozpustím vás a bude pokoj!“

Redakčná rada:

Viki Kaľavská, Michal Purdeš, Veronika Paracková, Tamara Kaňuchová, Adam Štrba, Michal Ondruš, Veronika Mikulášová, Adela Martinková, Tereza Viktory, Roman Labuš, Vilko Hrčka, Hugo Ulbricht

Koordinátorka redakčnej rady: Natália Zajačková

Šéfredaktorka, technická redaktorka: Tamara „Tami“ Schmidtová

Odborný poradca: Eva Hrdličková

Jazyková korektúra: Lenka Čederlová

Radi píšete, kreslíte alebo vám to ide s grafikou? Nenechávajte si svoj talent pre seba!

Obráťte sa na koordinátorku redakčnej rady alebo na šéfredaktorku a ukážte nám, čo vo vás je!